

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ВИРОБНИЧОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ

Досліджено сучасні тенденції розвитку виробничого комплексу України та виявлено актуальні проблеми його функціонування.

Структура виробничого комплексу України в цілому є неефективною. Це призводить до перевитрат природних ресурсів і водночас не задовольняє основних потреб економіки, наприклад в інвестиційних ресурсах, і потреб населення – в послугах і товарах, передусім продовольчих, а також у товарах легкої промисловості тривалого користування.

Загальною проблемою розвитку промисловості України залишається потреба поліпшення структури промислового виробництва: зменшення частки виробництва групи „А” (чорна і кольорова металургії, хімічна, лісова промисловість, машинобудування тощо) і збільшення обсягів, а також асортименту та якості виробництва товарів народного споживання; зменшення частки ресурсо- і енергоємних виробництв; впровадження досягнень науково-технічного прогресу у виробництво і подальший розвиток наукоємних, відносно трудомістких галузей промисловості (машинобудування, особливо електронної, приладобудування та ін.); впровадження екологічно безпечних технологій та обладнання.

Необхідна також поглиблена інтенсифікація виробництва на всіх рівнях. Впровадження „високих технологій” потрібне як у старих, традиційних галузях (паливно-енергетичному комплексі, чорній металургії, хімічній промисловості, важкому машинобудуванні та ін.), так і в принципово нових галузях. Це потребує поширення обміну досягненнями „ноу-хау” з високорозвиненими країнами світу, впровадження досвіду воєнно-промислового комплексу України (який відрізняється відносно

високим рівнем розвитку НТП). Поліпшення якості кінцевої продукції, доведення її до світових стандартів – це головна умова виходу промисловості України на світовий ринок.

Україна серед інших країн СНД має високий рівень розвитку науки. Проте науково-технічний потенціал використовується не повністю. Навпаки, останніми роками склалася тенденція до скорочення ролі науки у промисловій діяльності.

Стратегічний розвиток України значною мірою залежить від місця її промислового комплексу в системі міжнародного поділу праці. При цьому промислова та зовнішньоекономічна політика держави мають бути тісно пов'язаними та спрямованими передусім на підвищення ефективності та конкурентоспроможності промислового виробництва.

Це може бути досягнуто шляхом: надання державної підтримки пріоритетним напрямам промислового розвитку – потенційно прибутковим галузям та комплексам, якими є наукомісткі та високотехнологічні промислові виробництва; запровадження нових технологій, стимулювання промисловців до інновацій; стимулювання зменшення ресурсомісткості, насамперед енергомісткості виробництва, закриття або реструктуризація неефективних підприємств, зміна галузевої структури; комбінування і кооперування виробництва з метою комплексною використання мінеральної сировини, утилізація відходів.

Виконання цих завдань має супроводжуватись комплексом заходів щодо забезпечення виходу продукції промисловості на інші міжнародні ринки, поглиблення її інтеграції у світову економіку, що сприятиме поповненню валютних резервів країни, стабілізації та подальшому оздоровленню її економіки. Безумовно, здійснення цих стратегічних завдань вимагає комплексного реформування економіки як на макро-, так і на мікрорівні.